

Satanova metoda

„A byl svržen veliký drak, ten dávný had, nazývaný Ďábel a Satan, který svádí celý obydlený svět. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním.“ (Zj 12,9)

Had, Ďábel, Satan a drak. To jsou jména cheruba ochránce (Ez 28,14.16), který dostal na starost lidi, aby je vedl cestou života, od počátku jejich stvoření podle Božího plánu. Místo toho svedl prostřednictvím hada naše prarodiče k porušení jediného zákazu, který lidé měli a oni jedli zakázané plody ze stromu poznání dobrého a zlého (Gn 3,1-6). Tím je a jejich potomky odsoudil k mnohem těžší cestě, na jejímž konci je smrt (Př 14,12; 16,25) a pak Boží soud (Kaz 11,9). Z cheruba ochránce se stal Ďábel neboli pomlouvač, Satan neboli odpůrce a stal se i drakem, tj. pohlcovačem.

Temný vývoj tohoto cheruba se odráží i ve vývoji lidstva, protože dodnes ovládá svět lidí (1J 5,19). Když apoštol Pavel psal své dopisy do sboru v Tesalonice, bylo zlo, jež tento cherub vytváří a podporuje, ještě skryté¹. Dnes je situace jiná. Synové toho Zlého (Mt 13,38) už mají mocné nástroje na ovládání lidí a daří se jim manipulovat s velkou částí lidstva. Jak to dělají, v čem je podlost a zákeřnost jejich působení? To je otázka, kterou se budeme v tomto článku zabývat.

První lest, klam a lež

Adam se svou ženou žili v Boží zahradě, kterou pro ně Bůh vytvořil. Byla pro ně ideálním domovem. Měli všechno, co potřebovali k životu, aniž by museli v potu tváře získávat obživu a chránit vlastní život. Měli čas poznávat Boží dílo, přemýšlet o Božím řádu, jímž se vše řídí a pracovat na úkolech, které jim dal Bůh. Adam pojmenoval všechny živé tvory, které k němu Bůh přivedl. A tak by jeho spolupráce se svým Stvořitelem pokračovala dál. Přišel však had k ženě a pomocí lsti, klamu a lži podvedl naše prarodiče. Podívejme se, jak to udělal.

„Had byl nejchytřejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil. Řekl ženě: Opravdu Bůh řekl: Nejezte ze žádného stromu v zahradě? Žena hadovi odpověděla: Z ovoce stromů v zahradě můžeme jíst. Ale o ovoci stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: Nejezte z něho, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete. Had ženě

¹ „Ať vás nikdo žádným způsobem nesvede, protože nenastane, dokud napřed nepřijde odpadnutí a nebude zjeven ten člověk bezzákonnosti, syn záhuby, který se staví na odpor proti všemu a pyšně se pozvedá nade všechno, čemu se říká Bůh nebo co se uctívá, takže sám usedne jako Bůh do Boží svatyně a bude se vydávat za Boha. Nevzpomínáte si, že jsem vám toto říkal, ještě když jsem byl u vás? Také víte, co ho nyní zdržuje, aby byl zjeven až ve svůj čas. Neboť tajemství této bezzákonnosti již působí; jen čeká, dokud ten, kdo je nyní zdržuje, nebude z prostředku vzat. A potom bude zjeven ten Bezzákonný, kterého Pán Ježíš odstraní dechem svých úst a zahladí jej i jeho skutky jasným zjevením svého příchodu. Příchod Bezzákonného je podle působení Satana se vší mocí, znameními a lživými zázraky a s veškerým klamem nepravosti pro ty, kteří hynou, protože nepřijali lásku k pravdě, aby byli zachráněni.“ (2Tes 2,3-10)

řekl: Jistě nezemřete, neboť Bůh ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vaše oči otevrou a budete jako Bůh, budete znát dobré a zlé. Žena viděla, že je to strom dobrý k jídlu a lákavý pro oči, strom žádoucí pro získání moudrosti. Vzala z jeho ovoce a jedla. Dala také svému muži, který byl s ní, a jedl i on.“ (Gen 3,1-6)²

Co nám může říct, že had byl nejchytřejší ze vší polní zvěře?

I pro hada platilo, co Bůh řekl člověku v Gn 1,28; Bůh ustanovil člověka, aby panoval nad vším živým tvorstvem na zemi, ve vodě a ve vzduchu. Zjevně to věděl to i had, který byl nejchytřejší ze vší polní zvěře. Pravděpodobně vypadal i jinak než dnešní hadi. Přivedl vědomě ženu ke špatnému rozhodnutí proto, aby nad ním člověk nevládl? Myslel si, že trestem za porušení Božího zákazu bude smrt a snad i zánik člověka? To nevíme. Víme ze Zjevení 12,9, že tím skutečným svůdcem byl cherub ochránce, z něhož se stal Boží odpůrce, Satan. Nevíme, jak Satan využil hada, aby svedl naše prarodiče, ale i když had jednal podle vůle Satana, nesl určitou odpovědnost, proto i jeho stihl trest. Bůh potrestal hadovo jednání degradací způsobu jeho existence.

Had manipulativní otázkou obrátil pozornost ženy k zakázanému ovoci

Had věděl to samé, co žena, ale nechal ji, aby řekla sama, že Bůh člověku zakázal jíst jen z jediného stromu v zahradě, aby nezemřeli. Obrátil tak ženinu pozornost k zakázanému stromu a aktivně jí vtáhl do rozhovoru o zakázaném ovoci.

Lež, klam a lest v jediné větě

Ale dál už musel lhát, aby uskutečnil svůj zlý úmysl (2Tim 2,14), když řekl, že jistě nezemřou. Což se ukázalo jako lež, ale až za devět století. To je velmi silné varování!!! Zrádnost Satanovy metody lži, lži a klamu je v tom, že jeho smrtelná nebezpečnost se projeví až za dlouhou dobu. Ale i v tom, že ne vždy lže, že mluví jen částečnou pravdu. Proč mu žena vůbec věřila? Možná, že by mu neuvěřila tak snadno, ale had použil opět lstivé a klamavé tvrzení, aby v ženě vyvolal dojem, že Bůh lidem odpírá něco cenného a důležitého, moudrost a možnost být jako Bůh a navíc ovoce bylo lákavé pro oči. Had v této větě prokázal mistrovskou psychologii a taktiku klamu a lstivosti, za níž by se nemuseli stydět, ani největší mistři propagandy. Udělal z Boha v očích ženy lháře (i když si to možná v tu chvíli ani neuvědomovala),

² Gen 2,9: **ekumenický:** Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromoví žádoucímu na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého.

B21: Hospodin Bůh nechal ze země vyrůst všelijaké stromy lákavé na pohled a dobré k jídlu, včetně stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobra i zla.

Německý: und den Baum des Lebens in der Mitte des Gartens, und den Baum der Erkenntnis des Guten und Bösen.

Anglický: And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil.

Ruský: Посреди же сада росли дерево жизни и дерево познания добра и зла.

Právě nad otázkou „Ale o ovoci stromu, který je uprostřed zahrady“ jsem váhal. Žádný z překladů neříká jasně, že strom poznání byl uprostřed zahrady, ale všechny jasně říkají, že uprostřed byl strom života.

který lidem nepřeje bohorovnost a moudrost. A můžeme si i připomenout slova z Přísloví (Př 30,5-6): „*Všechna Boží řeč je protříbená, on je štítem těch, kteří se k němu utíkají. K jeho slovům nic nepřidávej, jinak tě potrestá a budeš shledán lhářem.*“ Had však ženu Istí dovedl k závěru, který odporoval Božímu slovu něčím, co v něm nebylo!

Satanova metoda se vyvíjí do dnešních časů a forem

Od této události se lidé setkávají se lží, lstivostí a klamem celou svou další historií. Říkáme jí Satanova metoda, protože Satan je jejím otcem (J 8,44). Způsoby i obsah lží, klamů a lstí používaných i lidmi vůči jiným lidem navzájem se v průběhu času rozšířily, ale jejich základní metoda je stejná. Zkusme se ji pochopit a rozpoznat.

Klamavé ideje

Člověk je stvořený k duchovnímu vývoji (1Kor 15,44) a je schopný reagovat na duchovní podněty, myšlenky a dělat z nich vlastní závěry. Myšlenka nemusí být ani přímo vyslovena. Četli jsme to už v rozhovoru hada se ženou. Napřed upoutal ženinu pozornost na strom, z něhož nesměli jíst, a pak jí řekl: „*Jistě nezemřete, neboť Bůh ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vaše oči otevrou a budete jako Bůh, budete znát dobré a zlé.*“. V této větě není žádná lež. Když Adam se svou ženou snědli zakázané ovoce, nezemřeli. Zdánlivě se s nimi nic zlého nestalo. Nevěděli, že nezemřou hned, ale neuplynul ani jeden BOŽÍ den a zemřeli. Tehdy se ukázalo, že Bůh nemluvil o dnu, který trvá jedno otočení země okolo své osy, ale o Božím dnu, který trvá mnoho let (Žalm 90,4; 2Pe 3,8). Právě žalm ukazuje, že nejde o nějakou číslovku. Noční hlídka se hrozně táhne, pro toho kdo ji drží. Důraz je tedy kladen na neporovnatelnou délku. Had využil nezkušenosti a nevědomosti ženy. Adam nebyl podveden, ale v tu chvíli opustil (snad kvůli své ženě?) smlouvu s Bohem (Oz 6,7). Ale oba byli na začátku své existence, bez zkušeností a teprve se učili poznávat Boha Stvořitele a jeho řád. Bůh člověka nestvořil vševědoucího, jak si někteří lidé myslí, to by znal i dobro a zlo a nepotřeboval by mít před sebou strom poznání jako upozornění na to, že něco neví. Nevěděl, co je dobro a zlo. V tom nebyl zlý Boží záměr, ale naopak plán, jak měli lidé k poznání dobra a zla i moudrosti dojít postupně a bez umírání. K tomu byli stvořeni *velmi dobře*. V tom byla Satanova podlost, že o Božím plánu musel vědět, když měl podle něho vést lidstvo, a přesto hadovu počínání přinejmenším nezabránil. Satan umí pracovat s časem a jeho lsti, lži a klamy se projevují až za dlouhý čas. Lež, že pojetím zakázaného ovoce nezemřou, se prokázala až téměř za tisíc let.

Z celého příběhu je zřejmé, že klíčem k úspěchu lži, klamu a lsti je nevědomost nebo nezkušenost klamané oběti. Využívání této nevědomosti, či nezkušenosti je podlé a zákeřné. Lidé však byli Bohem stvořeni tak, že s Jeho pomocí mohou opět najít cestu života, na jejímž konci je trvalý život bez umírání.

Chytrému napověz ...

Všimni si, že had neřekl o Bohu přímo nic Zlého. Neřekl, že Bůh je zlý a nepřející. **Nechal ženu, aby ke špatnému závěru došla sama.** A tímto vysoce inteligentním způsobem je lidstvo klamané celou svou existencí. To neznamena, že nemáme odpovědnost za své jednání, protože po celou dobu se Bůh stará, aby ho lidé měli možnost poznat. Jeho existenci i neviditelnou moc a božství můžou poznat z jeho díla a později i z jeho slova. Lidé Boha poznali, takže jsou bez výmluvy (Ř 1,19-21; Sk 14,16-17). Neoslavili ho, ani mu neprojevovali vděčnost, i když nám posílá slunce i déšť, abychom měli obživu. Lidé raději začali uctívat nepravé bohy. Všimni si, že had nechal pracovat rozum ženy, který byl ovšem bez zkušeností a znalostí, k nimž měla teprve dospět. To samé se v principu děje celé lidské dějiny a platí to pro muže i ženy. I dnes jsou často chytří, rozumní lidé velmi slepí, protože jejich rozum pracuje s klamnými idejemi a informacemi, i když na první pohled to tak nevypadá.

Lidé vždy měli možnost volby

Navzdory klamu jemuž lidé uvěřili, měli od počátku možnost volby na základě informací, které lidem oznamovali ti, kdo Bohu uvěřili, nezapřeli ho v sobě a šířili jeho slovo. Například v Gen 4,26 se dočteme, že už za života Šétova syna Enóše se začalo vzývat Boží jméno (יהוה, JHVH, Jahve, Jehova). Lidé už před potopou začali rozlišovat mezi pravým Bohem a ostatními nebeskými bytostmi.

Většina tehdejších lidí však nenaslouchala ani Henochovi (Gen 5,21-24; Ju 1,14), sedmému od Adama, ani Noemovi (Mt 24,38), který dostal za úkol postavit před potopou záchrannou archu a zároveň byl kazatelem spravedlnosti (1Pe 3,20; 2Pe 2,5). Bůh lidi varoval mnoha způsoby, snad s výjimkou Sodomy a Gomory. O těchto městech však Ježíš řekl, že jim na soudu bude lehčeji než Kafarnaum (Mt 11,23 a 24).

Náboženské mlžení

Lidé se před potopou setkávali s Božími syny a několik Božích synů dokonce žilo na zemi se lidskými dcerami. Po potopě, po zmatení jazyků a rozdělení lidstva při stavbě babylónské věže vzniklo tolik náboženství, kolik bylo národů, jazyků. Objevují se v nich některé stejné příběhy, například o potopě, ale místa pro jediného pravého Boha, v nich moc není. Raději přijímají za své hlavní bohy lidskýma rukama stvořené modly, představující nebeské nebo dokonce démonské bytosti. Bůh Stvořitel bývá v těch náboženstvích upozaděn, jako by do dění na zemi vůbec nezasahoval nebo o další vývoj lidí neměl zájem. To je ovšem další nepravda. Bůh ve skutečnosti pozoruje všechno dění velmi pozorně. Jeho syn Ježíš dokonce říká „*Což se neprodává pět vrabců za dva haléře? A ani jeden z nich není zapomenut před Bohem.*“ (L 12,6; Mt 10,29). Všechna náboženství národů byla vlastně duchovní mlhou, která se postupně změnila ve tmu. Není divu, že lidé upadli ve svých myšlenkách do marnosti

a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě. Přesto tma nikdy nezvítězila nad světlem živých (Job 33,28-30; J 1,4-5).

Jak se satan vypořádá s touhou člověka po věčnosti

Protože Bůh vložil do člověka vědomí existence věčnosti a touhu po ní (Kaz 3,11), nemohl tuto skutečnost ignorovat ani Satan. Proto se v některých, zvláště orientálních náboženstvích, nabízejí různé představy o pokračování lidské existence po smrti. Dodnes se někteří lidé upínají k možnosti reinkarnace, doufají v život po životě v různých podobách nebo věří, že prožívají nekonečný koloběh životů a tak bychom mohli pokračovat. Věří zkušenostem lidí, popisující zážitky při klinické smrti, kteří se vrátili zpět do života. Ty zážitky nejspíš jsou autentické, ale překročili tito lidé skutečně hranici mezi životem a smrtí? Lidé věří bez možnosti si ověřit pravdivost vyprávění lidí, kteří si údajně pamatují své minulé životy (nedají se dokázat ani potvrdit). Všechna tato učení téměř nebo úplně ignorují Boha Stvořitele a jeho záměr přivést člověka zpět na cestu k trvalému životu podle jeho plánu. Nepopírají jeho existenci, ale o jeho záměru vrátit člověku naději na věčný život bez umírání se vůbec nezmiňují. Neříkají celou pravdu a nechávají lidi věřit neověřitelným naukám.

Boží zákon jako maják v mlze

Na začátku nemohl Satan popřít existenci Boha, ani jeho autoritu. Lidé věděli, kdo je stvořil a sami začali vzývat Boží jméno (Gn 4,26). Biblická zpráva je stručná, ale vyplývá z ní, že i před potopou lidé jako Henoch nebo Noe poslouchali Stvořitele a Bůh jim také naslouchal. Ale apoštol Petr píše ve druhém dopise o světě před potopou jako o světě bezbožných (2Pe 2,5). Proto také lidé blížící se zkázu nepoznali. Po potopě začali lidé uctívat jiné nebeské bytosti a každý národ měl své bohy, jimž obětoval a uctíval je. Bůh si z národů vyvolil Abraháma a jeho potomstvo, aby na něm ukázal svou moc, spravedlnost, moudrost a lásku. Izraelitům dal zákon, skrze svého služebníka Mojžíše, aby i okolní národy mohli poznat skutečného Boha Stvořitele. Jeho moc, spravedlnost i další vlastnosti mohli pozorovat i okolní národy, když viděli, jak Bůh jedná se svým národem.

Morální, mravní i duchovní úroveň Izraelitů se však časem zhoršila a s ní se zhoršoval i vztah Božího lidu ke svému Bohu během staletí natolik, že Bůh na něj nechal dopadnout trest, před nímž však dlouho dopředu a opakovaně varoval. Nechal zničit Jeruzalém i chrám v něm a vzpurný lid nechal odvést do vyhnanství. To se stalo v 6. století před příchodem Ježíše Krista. Bůh Stvořitel se i nadále postupně vytrácel z myslí lidí. Informační a duchovní mlha vytvářená dlouhodobě různými kulty a náboženstvími se časem změnila ve tmu. Jen Boží slovo jako maják svítí dál ve tmě.

Postupné opouštění Boha i Ježíše Krista pokračuje

S příchodem Ježíše Krista byla pozornost národů hlavně v Římské říši a později při kolonizaci národů na dalších kontinentech a ostrovech (včetně nově objevených) obrácena přímo k Bohu Stvořiteli, Ježíši Kristu a k naději na trvalý život. Časem se však začalo více a více lidí od Boha i Krista a naděje odvracet a opět se postupně [zhoršuje vztah lidí ke Stvořiteli](#). Synové toho Zlého (Mt 13,38) trpělivě využívají každé příležitosti, aby oslabili autoritu církve. Veřejně vystupují jako služebníci spravedlnosti a nositelé nového světla (2Kor 11,14-15). Od konce 15. a zejména od 16. století se začínají šířit ideje humanismu, jejichž výrazným rysem je snaha nahradit Boha člověkem. Objevují se filozofické konstrukce zdůvodňující, že člověk a jeho vlastnosti je určující činitel pro jeho vlastní život. Stvořitel a Ježíš Kristus byli, a jsou i v současnosti, vytěšňováni z myslí lidí. Ideje humanismu se šířily mezi intelektuály a přemýšlivými lidmi napříč všemi vrstvami společnosti. Vyústilo to v lidskou pýchu „JÁ nepotřebuji Boha, JÁ vím nejlépe, co je dobré“. Učenci ani církevní reformátoři neměli vědomě zlé úmysly. Ale zkušenost říká, že i cesta do pekla může být dlážděná dobrými úmysly. V upřímných snahách o očistu církve³ a snahách o poctivé hledání pravdy a ověřování správnosti nejen církevních nauk, nelze hledat hned Satana, byť církev to používala jako bič na své protivníky. Synové toho Zlého dělali to co jejich otec. Nechali působit zavádějící⁴ ideje, kterých bylo a je velké množství a snažili se vytvořit příhodné podmínky, aby tyto myšlenky padly na připravenou půdu. Ježíš popsal působení Božího slova v srdcích lidí (L 8,5-15). Ale jako Kristovi učedníci zasévají do srdcí lidí Boží slovo, i Boží protivník a jeho služebníci šíří své slovo, které však působí zcela opačně. Jejich ideje a úsilí vytváří falešné naděje, živené často polopravdami, lží a lstivém falešném předstíráním dobrých úmyslů. Jejich pravé úmysly se mnohdy projeví až za dlouhou dobu. To je jeden z hlavních rysů Satanovy metody. Proto nám Ježíš radí, abychom je posuzovali ne podle jejich slov, ani činů, ale až podle ovoce, které přinášejí. Ovocem jejich působení je dnešní morální, mravní a duchovní stav především západní civilizace. Výsledkem toho zla, o němž psal Pavel Tesalonickým je ztráta životodárných duchovních kořenů. Po mnoha staletích křesťanského věku je Boží slovo a poselství evangelia mnoha lidmi zapomenuté, zavržené nebo lhostejné. Při hlubším zkoumání vývoje, který k tomuto stavu křesťanskou civilizaci dovedl, zjistíte, že vliv humanismu není tak pozitivní, jak se na první pohled zdá. Humanismus nabídl lákavou (a po staletích církevního dogmatického tlaku) i svěží myšlenku, že člověk se může spoléhat sám na sebe a tím se „osvobodit“ od závislosti na Bohu (rozuměj na církvi)

³ Reformace byla snahou o napravení církve, která se spojila se světskou mocí a opouštěla cestu, kterou ukázal Ježíš Kristus.

⁴ Klamavost zavádějících idejí je v tom, že nevedou k trvalému životu a jeho zdroji, ale k pyšnému přesvědčení, že člověk se na cestě k lepší budoucnosti bez svého Stvořitele obejde.

a na slepé poslušnosti nikoliv Božího slova, ale na slepé poslušnosti církevních, často necitlivě prosazovaných dogmat. Znovu museli lidé počkat staletí, než se začalo ukazovat, že lidstvo nejde dobrým směrem, ale naopak zabředává do čím dál větších problémů. Nestačí historická zkušenost s vlivem vědeckotechnického rozvoje, který sice umožnil pohodlnější a pro mnohé lidi blahobytnější život, ale také přinesl nesrovnatelně větší závislost na těch vymoženostech a rizika jeho zneužití, například ve válkách. Přesto lidé i dnes raději slepě a důvěřivě přijímají další technologie, jež jim na jedné straně pomáhají, ale na druhé straně jejich zneužití může mít ještě horší důsledky, než lidé dosud poznali.

Lákavé technologie a pohodlí nejen materiální

Jak se stalo, že lidé přes všechna varování opět pošetile věří, že moderní technologie povedou k zajištění lepšího (rozuměj pohodlnějšího, blahobytného a bezpečnějšího) života? Především se zde zase projevuje zákeřný manipulativní prvek Satanovy metody. Moderní technologie přinesly v první řadě nové možnosti ve využití nových energií (pára, elektřina, ropa) v ekonomice i v soukromých aktivitách a v případě digitálních technologií i nové možnosti zábavy. Lidé s nadšením přijali parní lokomotivy a její elektrické a dieselové potomky, letadla těžší než vzduch, rychlejší lodě, počítače, mobily, internet, sociální sítě, „chytré“ spotřebiče, možnost platit bezhotovostně. Nedbají varování části vědců a odborníků před závislostí na těchto produktech, před škodlivými vedlejšími účinky nebo před neprozkoumaným rizikem jejich vlivu na duševní vývoj. Nechtějí slyšet o nebezpečném působení internetu, sociálních sítí a nově i AI (artificial intelligence) na duševní i duchovní vývoj hlavně mladých lidí. Většina médií všechny varovné hlasy bagatelizují, aniž by je spolehlivě vyvrátili. Proč?

Životní úroveň ve „vyspělých“ zemích je čím dál více na těchto technologiích závislá. Lidé v těchto zemích si odmítají přiznat, že mohou být (a už jsou) úplně závislí na „péči“ těch, kdo tyto technologie mají ve své moci. Jsou slepí, aniž by to jen tušili (Mt 13,15). A vlivná média (tzv. mainstream) vlastní lidé, podporující mocné a nejmocnější lidi světa.

Od prvního klamu, lži a lži vysloveného hadem, platí stejná Satanova metoda. Napřed nás Satan a jeho sluhové lákají na nové možnosti poskytující nové pohledy na život nové ideje, objevy a vynálezy. Vyvolali v nás naději, že se tím zlepší náš život. Aby nedošlo k nedorozumění, některé vlastnosti těchto technologií jsou opravdu užitečné a prospěšné, ale jsou také snadno zneužitelné, což se dnes už děje a produkují mnoho špatných vedlejších účinků také při výrobě a při následné likvidaci po jejich vyřazení. Propaganda i reklama se používá i k manipulaci s vědomím a myšlením lidí. Měli bychom si také uvědomit riziko poškozování životního prostředí a zdraví. Obojí je urputně mediálně bagatelizované. Ne vědecky podloženými důkazy,

ale bagatelizované, bez nezpochybnitelných důkazů. Pouto mezi námi a naším Stvořitelem a jeho Synem, který za nás zemřel a vykoupil nám naději na trvalý život, je dnes zpřetrháváno nejen idejemi, ale celým způsobem života.

Než se lidstvo dopracovalo k tomuto stavu, muselo ujít dlouhou cestu od první lži, klamu a klamu. V podstatě si mnozí lidé postupně zvykli, že všechny tři prvky Satanovy metody jsou běžnou (nikoliv přirozenou) součástí života. Podle toho se chováme i k přírodě a k sobě navzájem.

Lest, lež a klam se nejhůře projevuje v duchovním vývoji lidí

Už zde bylo řečeno, že člověk byl stvořený pro duchovní rozvoj (tělesně byl dokonalý). Trvalo tisíce let, než mohl Satan přesvědčit část lidí, že neexistuje Bůh, ani on sám. Je smutné, že se mu to povedlo zejména v zemích s křesťanskou minulostí. Je to však zároveň důkaz, že jeho pozornost je zaměřená hlavně proti věrnému Božímu lidu Kristovu i Mojžíšovu. Ostatní lidé jsou jeho (J 15,19). Mark Twain řekl „*Je snazší lidi oklamat, než je přesvědčit, že byli oklamáni.*“ A to využívají služebníci toho Zlého.

Bůh je Duch, říká jeho Syn Ježíš Kristus. Lidé ho mohou poznat skrze jeho dílo, jak už bylo řečeno (Ř 1,19-21). K tomu člověk potřebuje vidět i to, co je skryto fyzickému zraku. Proto Ježíš říká, že oko je lampou našeho těla (Mt 6,22-23). Jde však o duchovní zrak (Mt 13,15; L 19,42). Kdo rád čte, nebo kouká na detektivky, asi slyšel výrok: „Celou dobu jsem měl řešení případu před očima a byl jsem slepý, že jsem ho neviděl.“ I vědci mají zkušenost, když udělají důležitý objev, jako by se jim otevřely oči, protože vidí tytéž věci jinak, v nových souvislostech. Totéž platí i pro duchovní věci. Jak může poznat Boha člověk, který odmítá připustit jeho existenci. Jak může poznat člověk, že je slepý, když ani netuší, co je pravé světlo. Vždyť i Satan se vydává za světlohoše (2Kor 11,14).

Podle ovoce poznáte světlo i tmu. Ovocem tmy jsou skutky lidské svévole, podle ekumenického překladu: „*Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podobné věci.*“ (Ga 5,19-21)

Ovocem světla je ovoce Božího Ducha, podle ekumenického překladu „*Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací.*“ (Ga 5,22-23)

Sami posuďte, jaké ovoce přináší vaše jednání. Pavel píše, že to špatné ovoce jsou skutky těla. Tělo je bez Božího ducha celé ve tmě. Boží duch je zdrojem života, který je světlem lidí (J 1,4-5). Satanovi se povedlo zavést lidstvo do tmy, bez naděje na trvalý život, bez umírání. Napřed vyhnal skrze klamavé ideje Boha, Krista a jím vykoupenou naději pro lidstvo, z myslí i srdcí mnohých z nich a nabídl jim místo toho

vyšší materiální úroveň, velké množství jiných duchovních směrů na „svobodný“ výběr a nepřeborné množství zábavy. Úroveň zábavy však nesměřuje k myšlenkově povznášejícímu a mravně a k morálně lepšímu jednání, ale motivuje k bezmyšlenkovité závislosti na pudech. I to je projev duchovního vykořenění křesťanských národů.

Závěr

Satanova metoda má tři základních kroky. Prvním krokem je odvrácení pozornosti člověka od Boha Stvořitele a od Bohem mu určené cesty k trvalému životu. Druhý krok je nabídka na první pohled výhodnější a nezávislejší cesty životem. Třetím krokem je nabídka Satanovy koncepce řešení problémů, v nichž pod Satanovým vedením lidstvo uvízlo.

Důkazem o fungování této metody je vývoj lidstva, zejména křesťanské civilizace v posledních čtyřech staletích. Prvním krokem je útok na křesťanské hodnoty vzešlé z víry v Boží zaslíbení a z naděje na dosažení věčného života skrze oběť Ježíše Krista. To se začalo více viditelně projevovat od 16. století. Satanovi služebníci využívali trpělivě chyb církve a jejího rozpadu v reformacích, aby nabídli alternativu za ztrátu důvěry v církevní nauky v idejích humanismu a osvícenectví.

To byl druhý krok, nabídka zdánlivě lepší a spravedlivější společnosti bez Boha. Člověk nahradil Boha, v jehož jméno do té doby vševládná církev dosazovala vládce, krále, knížata, cary a císaře⁵. K tomu všemu přispěl značnou měrou velký skok v nových objevech, vynálezech, které změnili život lidí a nabízeli na první pohled velkou naději na snazší a pohodlnější život, odstranění sociální nerovnosti, větší svobodu, větší možnosti využití vlastního života bez poddanství vůči církvi a feudálům, bez svázanosti tvrdě prosazovanými morálními a mravními měřítky a tím i zdánlivě lepší, svobodnější budoucnost dalším generacím. Je to podobné, jako když příliš přísně a nelaskavě, bez lásky vychovávané dítě se při první příležitosti utrhne od rodičů a zavrhne jejich výchovu spíš, než kdyby byl vychováván ke stejným morálním a mravním hodnotám, ale laskavě a s pochopením jeho možností.

To, co se děje v současnosti v oblasti digitálních technologií a mnoha vědních oborech je pro většinu lidí zjevný pokrok. Jejich nesporný užitek v komunikaci, v hospodářství, dopravě, v lékařství živí u mnohých lidí víru v lepší život bez Boha a jeho Syna. Nedochozí jim zatím, že to co jim dnes především pomáhá, je zítra může činit na nich zcela závislými. Můžeme to pozorovat ve využívání mobilů, GPS, internetu, chytrých spotřebičů, a dnes nově i ve využití AI. Velké množství lidí si život

⁵ I na základě textu apoštola Pavla v Řím 13,1-7; jehož některé texty bývají chybně vykládány, překrucovány (2Pe 3,15-16).

bez těchto pomocníků nedokáže vůbec představit. Přesto si nechtějí připustit rostoucí závislost na těchto přístrojích a jejich službách, ani to, že všechny tyto výborné pomocníky lze zneužít proti člověku, jako tomu dosud vždycky bylo. Dvě světové války, dnes nově se vyvíjející systémy více a více ničivých zbraní a nově i vyvíjení systémů kontroly člověka, směřující ke ztrátě veškerého soukromí (například digitální peníze), svobodné vůle a hlavně možnosti svobodné volby jsou důkazem, že úmysly těch, kdo skutečně vládnou a kdo financují vývoj toho všeho nejsou jenom dobré a určitě ne bohublé.

Ve skutečnosti je třetím krokem záměr přivést většinu lidí do úplné závislosti na Satanově koncepci vývoje světa. Satanova koncepce o věčném životě pro každého asi není. Je to stejné jako na začátku. Had obrátil pozornost Adamovy ženy k zakázanému ovoci a Istí ji přesvědčil, že Bůh neříká pravdu, že zemřou, když ovoce snědí. Řekl dokonce, že Bůh jim upírá možnost získat moudrost, která by je učinila Bohu rovnými. Žena uviděla, že ovoce je lákavé k jídlu a, že slibuje moudrost. Jinak řečeno, myslela si, že se před nimi otevírá lepší cesta než ta, kterou jim určil jejich Stvořitel. Všichni víme, že to skončilo smrtí pro Adama, jeho ženu i jejich potomky. Je na Bohu Stvořiteli, jaký bude jejich další osud, až budou na Božím soudu. Od vyhnání našich prarodičů z Boží zahrady, s nimž Satan musel počítat, když věděl, jaký je Boží plán vývoje člověka, dělá Boží odpůrce všechno pro to, aby člověka úplně odvrátil od Boha Stvořitele a po více než pěti a půl tisíci letech se mu to daří ve velkém. Můžeš si myslet, že nemusím mít pravdu, ale historická zkušenost ukazuje, že ovoce Satanova jednání i jednání jeho služebníků je sice na povrchu krásné a lákavé pro oči, ale nakonec vede ke smrti. Nechme se tou historickou zkušeností varovat a důvěřujme Bohu.

Nezůstávejme ve tmě, ale hledejme život, světlo a pravdu u Stvořitele, zdroje života, pravdy a světla. Pořád máme možnost svobodné volby. Jak se píše na začátku Janova evangelia: *„Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je. V něm byl život a ten život byl světlo lidí. A to světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“* Jan 1,1-5;